द्रोणपर्व

॥ ९॥ पारिभाषिकंनिष्कमाह सहस्रशइति ॥ १•॥ अप्यर्धमासंपक्षेपक्षेहत्यर्थः शांसमाइतिबाक्यरोषात् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १२ ॥ १४ ॥ १५॥ गृहानुभ्यागतान्विप्रानतिथीत्परिवेषकाः॥पकापकंदिवाराज्ञंवराज्ञमक्तोपमं॥२॥न्यायेनाधिगतंवित्तंब्राह्मणेश्योत्धमन्यत॥ वेदानधीत्यधभैणयश्रकेदिष 2 || 0 || 3 || 6 || 8 || 6 || 6

म.मा.से.

1221

सुस्धमणिकुंडलाः॥ १ ७॥ सूरंभूयिष्टमश्रीध्नंनायमांसंयथापुरा॥ रंतिदेवस्ययक्तिंचित्तीवर्णमभवत्तदा ॥ १८॥ तत्सवंविततेयज्ञेबाह्मणेभ्योत्यमन्यत॥ प्रत्यसंतस्यहव्यानिप्रतिरहेवताः॥ १९॥ कव्यानिषितरःकालेसवंकामान्द्रिजोत्तमाः॥ सचेन्ममारस्जायचतुभंद्रतरस्वया ॥ २० ॥ पुत्रासुण्यतरुस्त इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिअभिमन्युवधपर्वणिषोडशराजकीयेसमष कंवस्बोकसारेयमित्युचुस्तत्रविस्मिताः॥साँछतेरंतिदेवस्ययांशात्रिमतिथिवसीत्॥ १६॥आलभ्यंततदागावःसहसाण्येकविशतिः॥तत्रसमसूदाःकोश्ति गैतियेपुराणविदोजनाः॥रंतिदेवस्यतांद्द्वासम्बिमानुषीं॥ १४॥ तैतादृशंदृषपूर्वंकुवेरसद्नेष्वपि॥ यनंचपूर्यमाणंनःकिपुनमेनुजिष्विति॥ १५॥ व्य थनासनयानानिप्रासादांश्वरहाणिच॥ १२॥ टक्सांश्वविधान्द्घादन्नानिच॥ सर्वसौर्वणंमेवासीद्रंतिदेवस्यधोमतः॥ १२॥ तत्रास्यगाथागा हुधंनंतथा॥ १०॥ अध्यधंमासमद्द्रज्ञाह्मणेश्यःशृतंसमाः॥ अग्निहोत्रोपकरणंयज्ञोषकरणंचयत्॥ ११॥ ऋषिभ्यःकरकान्कुभान्स्यात्धोःपिठरमेवच॥ श् न्सहसश्:॥ततःपुनःसमाश्वास्यनिकानेवप्रयन्छति॥७॥अल्यंद्तंमयाद्येतिनिककोटिंसहसराः॥एकाद्राद्यातपुनःकोन्यक्तत्संप्रदास्यति॥८॥ वि जपाणिवियोगेनदुःखंमेशाश्वतंमहत्॥भविष्यतिनसंदेहएवंराजाददहसु॥ १॥ सहस्रशश्वसौवणन्टिषभान्गोशतानुगान्॥ साष्शतंसुवणानानिष्कमा तोवशे॥३॥उपस्थिताश्वपश्वःस्वयंयंश्ंसितव्रतं॥बहवःस्वर्गमिच्छतोविधिवत्सत्रयाजिनं॥४॥ नदीमहानसाद्यस्यप्रहताचमंराशितः॥तस्माच्चमंपवतीपूर्वे मग्निहोत्रेऽभवखुरा॥५॥ब्राह्मणेश्योद्द्किकान्सौवर्णान्सप्रभावतः॥तुश्यंतिकंतुश्यंतिकमितिहस्मप्रभाषते॥६॥तुश्यंतुश्यमितिप्राद्गन्निकान्निका भ्यमापुत्रमनुतव्यथाः॥अयज्वानमद्।क्षिण्यमभिष्येत्येतिव्याहरन्॥ २१॥ | 8 | 8 |

<u>8</u> नेओकांसिसारोयस्याःसातया ॥ १६॥ १७॥ १८॥ १०॥ २१॥ इतिद्रोणपर्वणिदीकायांसमषष्टितमोऽप्यायः ॥ ६७॥ ॥ ७ ॥ बस्वोकसारासलेषआषेः कनकमयानि हितमोऽध्यायः॥ ६७॥

Digitized by Google